

یادداشت روزنامه‌نگار مستغنی

حرص خوردن‌های انتخاباتی و نماینده ملت

لیلی فرهادپور

● حالم خوب نیست. مثل حال شما. می‌دانم تا شنبه یا یکشنبه، حال و روزمان همین است. امشب نسخه تبلیغات انتخاباتی پیچیده می‌شود و فردا سکوت و خلأ است و همه امیدواریم پس‌فردا به خیر بگذرد. یکی می‌گوید اگر روحانی رأی نیاورد که من از این کشور می‌روم. جوان است و آینده را می‌خواهد. دیگری می‌گوید ما در خود آینده هستیم، من دیگر تحمل ندارم به عقب برگردیم و هشت سال دلت بکشیم. همسن و سال من است و خسته. جواب می‌دهم: به خیر می‌گذرد ان‌شاءالله. می‌دانم خیلی حرص خوردیم در این هفته، بیشتر از دست رأی‌دهندگان. از کنار ستادهای روحانی که رد می‌شدیم حالمان بهتر می‌شد و از کنار اتوبوس‌های تبلیغاتی کاندیدای دیگر که می‌گذشتیم حرص می‌خوردیم. انکار همه توانمان را خرج کرده‌ایم و اکنون خسته‌ایم. خسته، ولی امیدوار یا خسته و نگران... اما نمی‌شود تا یکشنبه دست روی دست گذاشت و حرص خورد. به جایش می‌شود رفت به گردشگری فرهنگی. می‌شود رفت سینما یا تئاتر. می‌شود کتاب خواند. می‌شود در پارک راه رفت... می‌شود در خانه نشست و فیلم دید... راستی امروز عصر در مؤسسه آپارتمان فیلم «من دنیل بلیک هستیم» آخرین اثر کن لوچ نمایش داده می‌شود. می‌شود برویم و فیلم را ببینیم و پای صحبت کمال اطهاری بنشینیم و بفهمیم چگونه دولت‌ها سر ملت کلاه می‌گذارند...

با همه این اوصاف، در این هفته پراضطراب یک فیلم مستند و یک نمایش حالم را خوب کرد. فیلم مستند «دیپلماسی شکست‌ناپذیر آقای نادری» و تئاتر «نماینده ملت» نوشته سجاد افشاریان با کارگردانی مجید مظفری.

در مورد فیلم این دو جوان فیلم‌ساز خوش‌فکر یعنی مریم مقدم و بهتاش صناعی‌ها، بعدا مفصل خواهم نوشت. برای اینکه تو این چند روز جایی نیست که این فیلم کم‌نظیر را نمایشش بدهند، ولی درباره تانتر «نماینده ملت» که این روزها در تماشاخانه خانه هنرمندان روی صحنه است، باید بگویم امشب یا فرداشب با همان جمعه بعد از رأی‌دادن، بروید ببینید و باور کنید حالتان خوب می‌شود.

نمایش «نماینده ملت» یک کمدی دراماتیک است که ساعتی مفرح را برای تماشاچیان خود مهیا می‌کند. باور نمی‌کنی که داستان مربوط به ناف اروپا، یعنی بالکان است. انکار همین دور و بر خودمان و در همین روزها دارد رخ می‌دهد. مجید مظفری نشان داد که می‌داند کی باید چه چیزی را روی صحنه ببرد. بازیگرانش توانا هستند و متنی که از روی آن نمایش را کارگردانی کرده متنی بسیار موفق است. نمایش «نماینده ملت» را سجاد افشاریان از روی نمایش‌نامه‌ای به همین نام نوشته برانیسلاو نوتش، نمایش‌نامه‌نویس صربستانی، نوشته است؛ البته با تغییرات مفصل نسبت به متن اصلی. با همه تغییراتی که در متن این نمایش‌نامه داده شده، اما تم اصل آن باقی مانده است: تم آگاهی در زمان انتخاب. اینکه یک نویسنده صربستانی در سال ۱۸۸۵، وقتی هنوز این کشور زیر سلطه عثمانی بود به این موضوع می‌پردازد که چگونه در انتخابات باید از عوام‌فریبی کاندیداها جان سالم به در بُرد و انتخاب آگاهانه داشت و این تم را امروز کارکرد خود را دارد. خودش مقوله‌ای است که در این چند خط نمی‌گذند.... تنها تأکید بر این واقعیت است که آنچه بر سرمان می‌آید، تقصیر کاندیدای عوام‌فریب نیست، تقصیر ماست که فریب خوردیم و عوام بودیم. از سالن نمایش که بیرون آمدیم، دیگر به آن آن که رای نمی‌دهند، فکر نکنید. به این فکر کنید که جامعه آگاه است. امید داشته باشیم... نمی‌توانم یاد خرداد ۷۶ نیفتم. بعد از تبریک ناطق‌نوری باورم نمی‌شد که من نیز بین این ۱۸ میلیون هستم و نه اقلیتی خارج از این جامعه.

● شرق: تعدادی از هنرمندان خوشنویس با هدف حمایت از حسن روحانی به ستاد هنرمندان وی رفتند. تعدادی از هنرمندان خوشنویس با حضور در ستاد هنرمندان، ضمن دیدار با جت‌الله ایوبی در حمایت از روحانی، صبح سه‌شنبه، ۲۶ اردیبهشت، جملاتی را خوشنویسی کردند. محمود بزدانی، محسن میرحسینی، ابوذر عباسی، سیمین‌دخت حکیمی، رضا بهادری، علی یعقوبی‌مهر، شهرام خرمیان، علیرضا انصاری، میثم شخی، الهام انتظار، سارا قلندری، فرشته مقدسی، فرشید فهم‌تاش، یاسین علیزاده، فرزان گودرزی، اهورا رکاب‌طلایی، آرزو میرافضایی، زینت منقبت، روشک بقالی‌پور و علیرضا باراحمدی ازجمله هنرمندانی بودند که با نوشتن شعارهایی به خط خوش، حمایت خود را از حسن روحانی اعلام کردند.

بهمن فرمان‌آرا: روز جمعه به پای صندوق رأی می‌روم و بی‌شک انتخاب من از بین نامزدهای دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری، حسن روحانی است. اما علت اینکه می‌خواهم این بار هم رأی بدهم، مثل همه انتخابات‌هایی که رأی دادم، این است که رأی‌دادن را یک وظیفه ملی می‌دانم. نمی‌توان در یک مملکت

شرق: کمتر از ۴۸ ساعت به انتخابات ریاست‌جمهوری زمان باقی است و در چندروز گذشته بسیاری از چهره‌های هنری و فرهنگی حمایتشان را از حسن روحانی و دعوت مردم برای شرکت در انتخابات اعلام کردند. بسیاری از چهره‌ها از طریق صفحات مجازی برای بیان نظراتشان و دلایل چرایی رأی به حسن روحانی استفاده و برخی دیگر از طریق گفت‌وگو با رسانه‌ها و نگارش یادداشت این همبستگی را اعلام کردند و در این میان برخی از هنرمندان به‌صورت جمعی با امضای بیانیه‌هایی حمایتشان را اعلام کردند. در ادامه نگاهی به متن تعدادی از چهره‌های سرشناس هنری کشور و چرایی انتخاب حسن روحانی به‌عنوان رئیس‌جمهور اصلاح‌بد داریم.

رخشان بنی‌اعتماد: به روحانی رأی می‌دهم بی آنکه متوهم باشم

بنی‌اعتماد درباره دلایل انتخاب حسن روحانی این‌طور نوشت: «به حسن روحانی رأی می‌دهم، نه با دلخوری و ناراضیاتی از عملکرد چهارسال دور اول و نه با خوش‌باوری باغ و گلستان‌شدن مملکت در چهار سال دور دوم... به حسن روحانی رأی می‌دهم، شرایطی که موانع، محدودیت و دسیسه‌های داخلی آن بیش از فشارهای خارجی، ه‌رآنکه‌نخواهد سوار بر موج مردم‌فریبی و شعار، دولتش را به سر آرد، در مکنه قرار می‌دهد و دستاوردهایش را به باد می‌سپارد.

کیهان کلهر: کماکان به اصلاحات، تعادل و صلح رأی می‌دهم

کیهان کلهر (موزیسین سرشناس ایرانی و برنده جایزه گرمی) از حسن روحانی در دوازدهمین انتخابات ریاست‌جمهوری ایران اعلام حمایت کرد. کلهر با بسیاری از هنرمندان شناخته‌شده موسیقی همچون شجاعت حسین‌خان از هند، یویوما از چین، ژائو ژیینگ، علیم قاسمف، از

حمایت کارگردان «شازده احتجاب» از حسن روحانی

به احترام ایران به روحانی رأی می‌دهم

زندگی کرد و در موسم انتخابات، فقط تماشاچی بود. نمی‌شود آدم در کشوری متولد شود و زندگی کند و از همه محاسن آن کشور بهره ببرد و بعد هم نظاره‌گر سرنوشت باشد و هیچ کاری نکند. تجربه سالیان عمر، به ما اثبات کرده که رأی ما در جهت احقاق مطالباتم اثرگذار است و با همین یک برگ رأی می‌توان به تغییر،

چهره‌های فرهنگی و هنری از حسن روحانی حمایت کردند

همه یاران امید

۱۵۰۰ نفر از اهل قلم و ۴۰۰ نفر از اهالی موسیقی به روحانی رأی می‌دهند

جمهوری آذربایجان، بروکلین رابدر از آمریکا، ارکستر فیلارمونیک نیویورک، کوارتت کروئوس، اردال ارزنجان از ترکیه و گروه سازهای بادی هلند همکاری داشته است. او با بسیاری از موزیسین‌های داخلی نیز مانند محمدرضا شجریان، شهرام ناظری، حسین علیزاده، علی‌اکبر مرادی و گروه دستان نیز اجراهای ماندگاری داشته است. کیهان کلهر با آلبوم‌های «بی تو بسر نمی‌شود»، «فریاد»، «باران» و «فراتر از نقشه جغرافیا» که در آنها به‌عنوان آهنگ‌ساز و نوازنده نقش داشته، نامزد جایزه گرمی شده است.

حافظ ناظری: من نیز با مردم همراه می‌شوم

حافظ ناظری هم با اعلام حمایت از حسن روحانی نوشت: «دوستان عزیزم حقیقتا قصد ندارم

شرایط هشدادردهنده است و ما تعیین‌کننده‌! از

قابلیت اعجاز مردم و رای‌های آنان غافل نشویم، هنگامه بیداری است، غفلت هشت سال کودک سیاسی را که اعتبار، آبرو، ثروت و شخصیت ما را زیر سؤال برد فراموش کنید. باشید، بیدار باشید، بمانید، رأی دهید، رای‌ها را بیشتر کنید، آن اندازه رأی دهید که جای انکار باقی نگذارد. سهم بگیرید، مطالبه کنید، بخواهید، اما با سلاح رای، با رفتار دموکراسی و انتخاب بهترین خود. همان‌گونه که رأی دادید تا حسن روحانی بیاید، همان‌گونه باید رأی دهید تا روحانی دوباره بیاید، رأی ما یعنی اثبات موجودیت

شروط هشدادردهنده است و ما تعیین‌کننده‌! از

قابلیت اعجاز مردم و رای‌های آنان غافل نشویم، هنگامه بیداری است، غفلت هشت سال کودک سیاسی را که اعتبار، آبرو، ثروت و شخصیت ما را زیر سؤال برد فراموش کنید. باشید، بیدار باشید، بمانید، رأی دهید، رای‌ها را بیشتر کنید، آن اندازه رأی دهید که جای انکار باقی نگذارد. سهم بگیرید، مطالبه کنید، بخواهید، اما با سلاح رای، با رفتار دموکراسی و انتخاب بهترین خود. همان‌گونه که رأی دادید تا حسن روحانی بیاید، همان‌گونه باید رأی دهید تا روحانی دوباره بیاید، رأی ما یعنی اثبات موجودیت

دلایل مسعود جعفری جوزانی از حمایت روحانی

شرایط حساس است، از خردگرایی «روحانی» حمایت کنیم

کشور به وجود می‌آید، توانسته شش کشور بزرگ جهان را با منطق وادار به امضای قرارداد متصفانه‌ای کند. طبیعی است که ممکن نیست همه بندهای یک قرارداد تنها به‌نفع ما باشد، اما اگر به گفته عده‌ای، همه اینها به ضرر ما بود، چگونه هر شش کشور و غول‌ترنیشان، معترض‌ترین است؟ معلوم است که این دیپلمات را که واقعا یک سرمایه ملی است، باید روی چشم گذاشت. انگلیسی‌ها هنوز هم اگر بخواهند درباره دیپلماتی حرف بزنند که به او افتخار کنند از چرچیل حرف می‌زنند و به نظر چرچیل هم اگر امروز بود نمی‌توانست مثل آقای طریف با این پیچیدگی‌ها کنار بیاید.

... و ترامپ بگوید این بدترین قراردادی است که آمریکا بست....

بله، این دستاورد بزرگی است و به همین دلیل دست‌زدن به شاکله دولت روحانی در شرایط فعلی به زبان ایران است. البته در این دولت کلبدا و چهره‌هایی مثل آقای جهانگیر و زنگنه هم هستند. ما به‌عنوان یک شهروند وظیفه داریم وقتی کشور را در خطر می‌بینیم، از همه توانمان برای کمک به این شرایط و برون‌رفت از خطر استفاده کنیم.

پس عمده‌ترین دلیل شما برای موفق‌بودن آقای روحانی، دستاورد ایشان در حوزه خارجی بود؟

نه، اما بزرگ‌ترین دستاورد ایشان در حوزه سیاست خارجی است، هرچند در حوزه داخلی هم دستاوردهای مهمی داشته است. البته دولت روحانی به علت مشکلات فراوان نتوانسته آن‌طوری که باید به بی‌کاری غلبه کند، ولی هر دولت دیگری هم می‌آمد و در این شرایط قرار می‌گرفت و با یک اقتصاد فروپاشیده مواجه می‌شد، نمی‌توانست بهتر از این عمل کند. یکی از دستاوردهای مهم این دولت آرامشی بود که به جامعه برگرداند؛ یعنی دولت روحانی، علاوه بر تنش‌زدایی خارجی، از جامعه هم تنش‌زدایی کرده و خوشبختانه در فرانسه مکنون انتخاب شد و فرانسه نجات پیدا کرد، ولی شما نگاه کنید به آمریکا، بریتانیا، هلند و اصولا همه کشورهای اروپایی که در آنها تمایلات راست‌گرایانه افراطی گسترش پیدا کرده است. در همین اطراف ما به داعش و افراطی‌های ریزودرشت دیگر نگاه کنید که می‌خواهند سر همه مردم دنیا را ببرند تا فقط کسانی که از خودشان هستند زنده بمانند. در چنین شرایط بحرانی‌ای نمی‌شود از خردگرایی و اعتدال پیشه‌های آقای روحانی حمایت نکرد. ایشان، با یک تیم کارکشته قوی و یک دیپلمات استثنایی «های جین» مثل آقای دکتر طریف که به نظر در هر قرن یکی، دو نفر مانند ایشان در یک

مستری کافه خیابان وسط

هشدار؛ پروژه شخصی انحراف از پروژه جمعی!

مهرداد حجتی

● تعداد پرشماری از چهره‌های موجه اصلاح‌طلب؛ چه فعال سیاسی و چه فرهنگی برای حضور در شوراهای شهر و روستا ثبت‌نام کرده‌اند که با انتشار فهرست نهایی از سوی شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان با عنوان «لیست امید» از راهایی به این لیست بازمانده‌اند. تعدادی از این چهره‌ها نظیر «عبدالله مؤمنی» و «ابراهیم صغفرزاده» با تمکین به رأی جمعی (حزبی) اعلام کرده‌اند به آن رأی خواهند داد و از تفرقه و اختلاف‌افکنی پرهیز خواهند کرد. این رفتار نشان‌دهنده بلوغ سیاسی این افراد است. تمرین و ممارست در برگزاری انتخابات این درس را به ما آموخته است که جز در چارچوب قواعد حزبی و تشکیلاتی رای رسین در جهت تصمیم جمعی راه دیگری باقی نمانده است. یک پروژه سیاسی فارغ از ابعاد آن نیاز به وحدت رویه در میان همه کنشگران زیر مجموعه خود دارد. مادامی که افراد به شکل متفرق و مجزا از یک جریان سیاسی قصد پیش‌بردن پروژه‌ای شخصی را دارند، ولو اینکه آن پروژه، بسیار مهم و در جهت منافع ملی هم باشد، منجر به تضعیف کار جمعی (حزبی) خواهد شد. مادامی که باوجود شایستگی همچنان به پیشبرد پروژه شخصی خود می‌اندیشیم، قادر به درک منافع ملی نخواهیم بود. منافع ملی در گرو کار جمعی (شما بخوانید کار حزبی) است. تجربه انتخابات ۸۴ به‌عینه به ما اثبات کرد ورود هم‌زمان چند چهره اصلاح‌طلب به کارزار انتخابات، کمپ اصلاح‌طلبان را دچار تفرقه و ازهم‌گسیختگی کرد و نتیجه همتای شد که همه شاهدش بودیم؛ روی‌کارآمدن احمدی‌نژاد و خانه‌نشینی همه اصلاح‌طلبان! پروژه اصلاح‌طلبان در طول این سال‌ها تصحیح و اصلاح خطاهای گذشته بوده است تا با حداقل هزینه، بیشترین دستاورد را در جهت تحقق «دولت – ملت» داشته باشند. پس از جلوگیری از فعالیت فراگیرترین و مؤثرترین حزب اصلاح‌طلبان - یعنی حزب مشارکت - و منزوی‌کردن بسیاری از چهره‌های مؤثر این حزب، در شرایط فعلی تنها راه چاره برای کار تشکیلاتی، جمع‌شدن زیر چتر شورای سیاست‌گذاری است؛ شورایی که مصوبات خود را به تأیید بالاترین مقام اصلاح‌طلبان می‌رساند تا پس از آن ابلاغ کند. بلوغ سیاسی ایجاب می‌کند از طرح هرگونه «پروژه شخصی» که منجر به تضعیف «پروژه جمعی» می‌شود خودداری کنیم. بیش از هرکسی آگاهان به مسائل سیاسی اصلاح‌طلب به اهمیت این دوره از انتخابات تأکید کرده‌اند. آنها با درنظرگرفتن منافع ملی، توصیه به کار جمعی کرده‌اند تا از تکرار اشتباهات گذشته جلوگیری شود. باید پذیرفت در یک پروژه بلندمدت (لانگ‌ترم) برای رسیدن به دموکراسی، به وحدت و همبستگی حول یک برنامه نیاز است. الگوی توسعه سیاسی به ما می‌گوید احزاب نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. کاندیدای منفرد، کاندیدایی بی‌پشتوانه است. در غیاب احزاب تأثیرگذار و فراگیر باید زیر چتری تازه گرد آمد و در گسترش آن سایه همت کرد. امروز در همت رئیس‌جمهور محبوب دولت اصلاحات با تشکیل شورای سیاست‌گذاری این امکان فراهم شده تا همه اصلاح‌طلبان زیر چتر یک «تصمیم» جمع شوند و شعار واحد سر دهند. به همین دلیل به آن دسته از اصلاح‌طلبانی که همچنان بر پروژه شخصی خود در برابر «لیست امید» اصرار می‌ورزند، بیان این هشدار ضروری است که با علم بر ضعف یا کاستی لیست امید، برای جلوگیری از هرگونه تضعیف در کار جمعی (حزبی) پیش از دیرشدن، با اعلام حمایت از «لیست امید» باید به تقویت کار جمعی (حزبی) همت کنند. تمرین کار حزبی ما را در مسیر دموکراسی قرار خواهد داد. ضمن اینکه در درون همین جمع می‌توان مدام به نقد یکدیگر پرداخت و مانع بروز خطای احتمالی بعدی شد؛ اما اینک در این فرصت که باقی‌مانده تا روز اخذ رأی، فقط با تمکین به تصمیم شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان و جلوگیری از تفرقه می‌توان به پیروزی امیدوار بود. یادمان باشد که نخستین درس دموکراسی، عبور از حق شخصی در برابر حق جمعی است. این درس را جمعه، ۲۹ اردیبهشت ۹۶ تمرین کنید.

دموکراسی گام‌به‌گام محقق می‌شود. جمعه فرصت مناسبی برای همین تمرین است.

نگاه

اقبال «ولین» در پالیز

● **شرق:** نمایش «ولین» به کارگردانی مهدی کوشکی و نویسندگی سن جانشون، از تاریخ ۲۱ اردیبهشت در تماشاخانه پالیز روی صحنه رفت که با استقبال مخاطبان مواجه شده است. نمایش «ولین» به کارگردانی مهدی کوشکی به‌تازگی در تماشاخانه پالیز روی صحنه رفته است. این نمایش پیش از این در تماشاخانه ایران‌شهر روی صحنه رفت و مخاطبان زیادی را با خود همراه کرد. این‌نمایش اجراهای محدودی خواهد داشت و تا پنجم خرداد در سالن شماره دو تماشاخانه پالیز روی صحنه خواهد ماند.

نگاه